

LITERATURA:

KUBÍČKOVÁ, H. *Jiří Šigut*, seminární práce KVV Pdf, Ostravská univerzita, Ostrava, 2003/2004.

Slezský koncept. Katalog k výstavě v GVV v Ostravě, 2004.

Texty: Jiří Valoch, Antonín Dufek, Martin Mikolášek, Dáša Lasotová. Ostrava, Galerie výtvarného umění v Ostravě, 2004.

STRUČNÁ ČASOVÁ PŘÍMKA

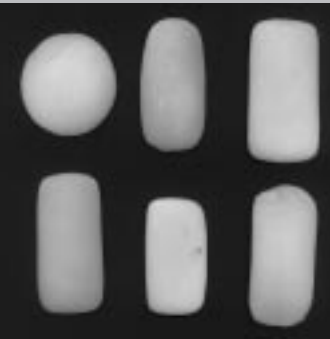
představuje data (pouze počátky) s názvy nejvýznamnějších témat, jimiž se tvůrci zabývali a zabývají. K bližšímu poznání doporučuji fundovaný text Jiřího Valocha ve stejnojmenném katalogu k výstavě SLEZSKÝ KONCEPT.

1966	Vizuální básně (KA); Sochy, objekty, reliéfy, Bílé obrazy (JW)
1967	
1968	Básně obrazy (KA); Bílé reliéfy, Přesýpací básně (JW)
1969	
1970	Objekty, Cigaretové básně, Otáčivé básně, Básně objekty, Předmětné básně (KA); Autorské knihy (JW)
1971	Rentgenové koláže, Procesuální básně (JW)
1972	Hlubkové průrníky (JW)
1973	Básně obrazy, Akční básně (KA)
1974	Mřížkové básně, Typografické básně (JW)
1975	Minimální metafory (KA)
1976	
1977	Autofotogramy, Samovztažné básně (JW)
1978	
1979	
1980	Flosáže, Konceptuální metafory (KA); Partitury (JW)
1981	
1982	Pohybmina, Rytmus, Psychopád (ML)
1983	Peripatetické básně (KA); Topologie papíru (MK)
1984	
1985	Situace, Obtažení, Obkreslování, Trhání papíru, Přepisy, Obrazy (MK); Fotografie, Procházký, Přepisy (JŠ)
1986	Pokusy a zásahy, Vykreslení (MK); Vlnění (ML); Záznamy jednoho dne (JŠ)
1987	J. Cage – Music for M. Duchamp (JŠ)
1988	Daktylický slovník (ML)
1989	Větrné básně (KA); Záznamy (JŠ)
1990	Zdání davu, Soustředění na střed Země, Stírání z přímky (ML)
1991	Světlušky, Oheň (JŠ)
1992	Performance (ML); Spánky (JŠ)
1993	
1994	Zjevňování (ML)
1995	
1996	
1997	
1998	
1999	
2000	Vztažné básně /Rozvinuté obaly/ (JW)
2001	1962/7 a 1964/5 realizace a instalace, Důl Michal (JŠ)
2002	Moji nejbližší (JŠ) ; Uchopování předmětů (JW)
2003	
2004	Objekt Sweet & Salty (MK); Spermagramy, Fotooďev, audiovizuální mobil Řeky (JŠ)

(KA) – Karel Adamus, (MK) – Martin Klimeš, (ML) Milan Lasota, (JŠ) – Jiří Šigut, (JW) – Jan Wojnar

SLEZSKÝ KONCEPT

[ADAMUS | KLIMES | LASOTA | ŠIGUT | WOJNAR]

Jiří ŠIGUT

*1960 v Ostravě-Vítkovicích; vzdělání: studia technického směru; vystavuje od roku 1982

Pět zastavení na výstavě SLEZSKÝ KONCEPT

Galerie výtvarného umění v Ostravě – Dům umění, 7. 12. 2004 – 26. 2. 2005

*Sedimenty:
pomalu usedat
na břehu u řeky
do sebe ponechat
otisknout doteky
maličkých
vydrích tlapek.*

Jiří Šigut, břeh Odry, 4. 12. 2004

Řeky, 4. 12. 2004

polykarbonát, silikon, hliník, vody řek se sedimenty; 61 x 150 cm (bez ocelového podstavce)

Popis projektu: Před hranicí města Ostravy jsem naplnil část objektu vodou, sedimenty a přírodními břehů čtyř řek (Opavy, Odry, Ostravici a Lučiny) které vtékají do Ostravy. Stejně jsem naplnil i protilehlou část, ale až za hranicemi města, kde jednotlivé řeky svými přítoky mohutní v řeku jedinou. Otáčením objektu můžeme slyšet pohyby přírodnin a sledovat pomalé ukládání sedimentů. Průhledem přes jednotlivé řeky pak sledujeme jejich budoucnost, kdy následně smíseny s ostatními a kontaminovány paměť města změnily svou identitu.

DIALOGOVÉ LISTY PRO NÁVŠTĚVNÍKY

Vydala Galerie výtvarného umění v Ostravě, příspěvková organizace, jako interní tisk, 2005; garanti: Andrea Węglarzyová, Martin Mikolášek.

© Dáša Lasotová, dialogové listy, 2005. © Jiří Šigut, grafická úprava, 2005.

Foto: Dáša Lasotová, Vítězslav Lasota, Vladimír Šulc.

Ostrava a její řeky

Najděte podle mapy místa, kde řeky Lučina, Odra, Opava a Ostravice vtékají do města Ostravy, a kde pak v Odře město opouštějí, místa, na nichž mohl Jiří Šigut nabrat sedimenty a říční vody pro svůj variabilní audiovizuální objekt.

Vydejte se do těchto míst a nakreslete je nebo vyfotografujte.

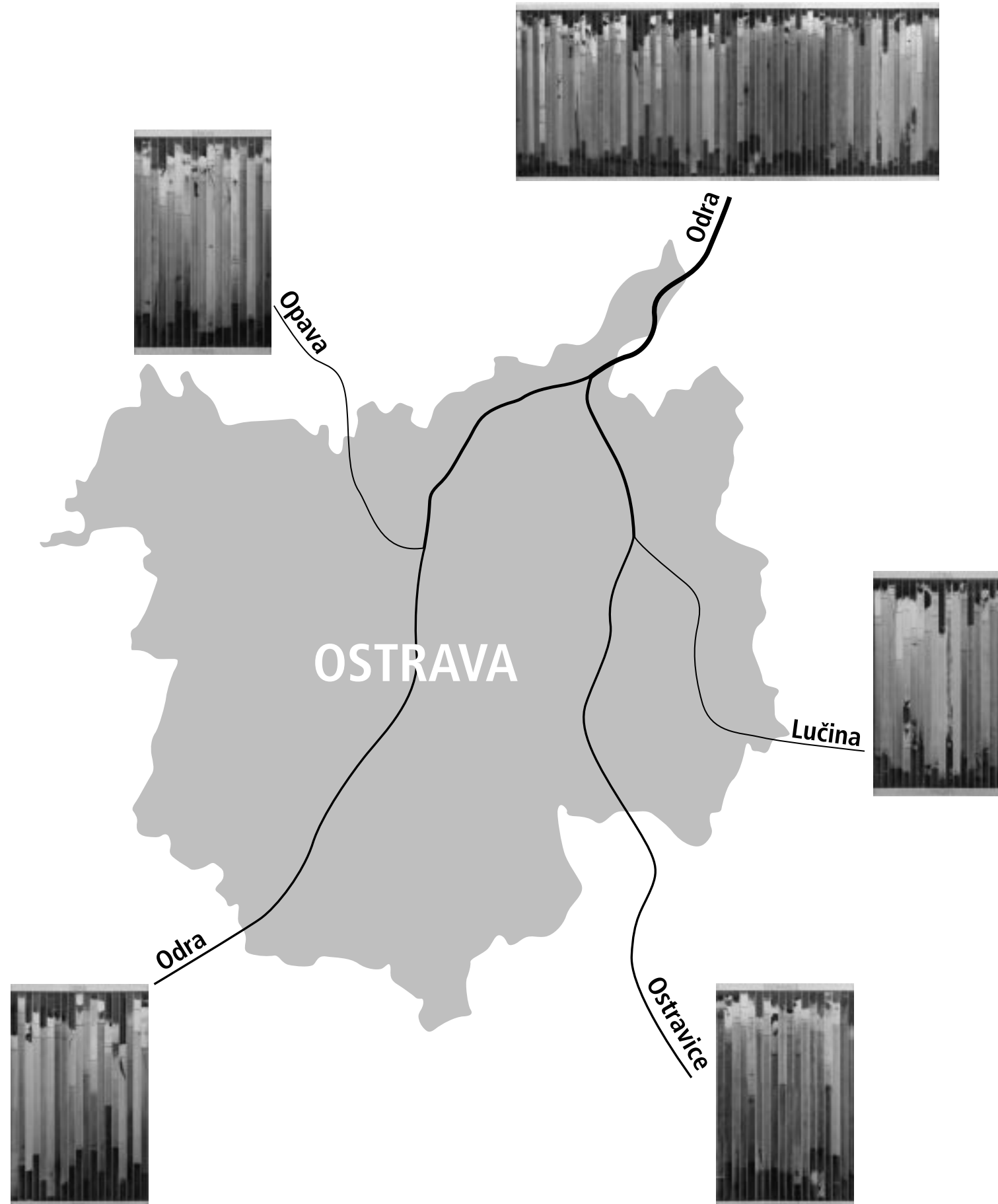
Ztište se na místech setkávání a loučení se města s řekami, vnímejte prostředí a sebe v dané chvíli.

Prožijte tyto chvíle jako jediné.

Zaznamenejte si textem nebo obrazem své pocity, asociace, myšlenky.

Navštivte tato místa se svými blízkými.

Místo pro Váš text, fotografii, kresbu:

Úryvky z rozhovoru, který vedla s Jiřím Šigutem Hana Kubíčková

Kde vlastně vidíš počátky své nynější tvorby?

Začalo to mými vlastními básněmi, tvořil jsem básně, ve kterých jsem jednotlivá slova překrýval slovy následujícími, vlastně tak ty verše rostly do výšky, vznikl jakýsi shluk slov, ze kterého nikdo nevyčetl konkrétní slova, ale ta tam byla, byl tam i význam, myšlenky, pocity, jen to nikdo nemohl přečíst. V roce 1985, po smrti mého otce, jsem začal používat pomocí otevřené závěrky foťáku extrémně dlouhý čas expozice ke kondenzaci skutečnosti do jediného snímku. Například jsem 40 minut chodil po ulicích s otevřenou závěrkou fotoaparátu, nebo jsem foťák položil ve vlaku na stoleček a ten zaznamenával cestu z Opavy do Ostravy, házel jsem aparát z 5. patra, fotil jsem hudbu, 20 minutovou večeri s mou ženou. Na těch snímcích nebylo vidět nic konkrétního, ale bylo tam vše, atmosféra, lidé, slova... Po čase mě foťák začal determinovat, než jsem došel k výsledku, musel jsem udělat moc úkonů, bylo tam moc mezičlánků, tak jsem začal používat fotografický papír, s ním je ten kontakt přímý a já vlastně ten výsledek nemohu ovlivnit.

Mohl bys mi nyní prozradit vznik tvých záznamů, od začátku až do konce?

Nejdřív mám koncept. Začíná sněžit, a já si říkám, že bych položil papír, vytáhnou klasický černobílý fotografický papír z obalu, v noci ho umístím třeba do trávy a odcházím, nechám ho tam několik dní, předem nevím jak dlouho ten papír pod sněhem bude. Počkám si až začíná tát a v té době ten papír vezmu zpět. Pouze ho ustálím, zastavím proces ustalovačem, a je to hotové.

Podle čeho určuješ, jak dlouho má papír v přírodě zůstat?

V 90. letech jsem si chtěl ověřit možnost, zda je papír schopen pracovat více dní, neboť fotografové jej vlastně nechávají exponovat jen několik vteřin. Začal jsem pomalinku vytahovat fotografický papír z obalu, vždy o půlnoci jsem ho tak o 2 cm posunul, byla na něm vidět ta škála změn, zjistil jsem, že papír je schopen pracovat, je schopen nechat na sebe chemicky působit světlo i několik dní.

Jakou nejdelší a nejkratší dobu jsi nechal papír v přírodě ležet?

Nejkratší dobou byl jeden den. Nejdelší si přesně nepamatuji, ale asi tři měsíce. V zimě papír venku vydrží mnohem déle než se rozpadne sám o sobě. V létě jej napadají plísňe a mikroorganismy, takže je jeho destrukce rychlejší. A mě o tu destrukci taky jde, počítám s ní, i s těmi plísněmi, znamená to, že i takhle se příroda projevuje.

Podle čeho si vybíráš lokality, kam své papíry pokládáš?

To místo mě musí něčím zaujmout, vybírám si jej za denního světla, protože pokládat papíry chodím v noci. Chodím například do Polanky, kde pokládám fotopapíry v lese, do tůň, do rákosí, přikládám je po stranách větvemi a kameny, aby mi je neodnesl vítr a voda.

Ve kterém ročním období papíry pokládáš?

Pokládám je celoročně, ale nejvíc mě zajímá podzim, kdy se v přírodě dějí nejdramatičtější změny, padá listí, vyprchává život. Jde mi o ten záznam posledních stop přírodnin, jak se při svém pádu ze stromu otisknou na papír. Pro mě je to takový smutek toho lesa, když ten list spadne, mám pocit, že se událo něco velkého ve světě. Každý ten otisk má svoji historii, určitě někdo řídí v jakém pořadí ty listy ze stromu padají, a také to, že žádný rok ten list nebude stejný.

Mohl bys mi něco říci k textům, které doprovází tvou tvorbu?

Nevzniká to často, vždy když jdu dlouho, tak mám čas přemýšlet. Když v noci opouštím město, tak se pomalu zbavuji všech starostí, stresů, uvolňuji se. Chůzí medituji a soustředím se jen na sebe. Někdy to spojuji i s celodenním půstem, protože nechci přijít do lesa, kde jsou hladová zvířata s plných břichem, udělat si svoje a zase jít. Ta cesta je důležitá a člověk si sebe lépe uvědomuje.